

ONDERZOEK JONGENSPROSTITUTIE

Relevantie van het onderzoek

'Mensenhandel in de homoprostitutie is een blinde vlek in het beleid,' zegt Corinne Detmeijer, nationaal rapporteur mensenhandel. *'We weten dat het bestaat, maar we hebben er totaal geen zicht op. Het zou goed zijn als we meer duidelijkheid zouden krijgen over de omvang ervan.'*

Wij willen graag een onderzoek doen naar jongensprostitutie omdat het een relevant onderwerp is waar nog weinig over bekend is en waar echt een taboe op rust. We hopen met ons onderzoek en onze presentatie meer bekendheid over dit onderwerp te creëren.

Definitie van jongensprostitutie

Jongensprostitutie = Het (gedwongen) verrichten van seksuele handelingen door minderjarige jongens met of voor een ander, meestal een man, voor geld, goederen of een tegenprestatie. (Movisie, 2013).

Jongensprostitutie is een vrij breed begrip. Het komt voor in het homoseksuele circuit en in het pedoseksuele circuit. Meer dan bij vrouwen vindt prostitutiewerk door mannen plaats in een schemerwereld die zich onttrekt aan het oog van de burgers. Dit verborgen karakter hangt samen met het bescheiden aandeel van mannen binnen de beroepsgroep, dat onder meer een gevolg is van de beperktere vraag naar seksuele diensten van mannen in vergelijking tot vrouwen (D. van den Berg, 2003, naar: van der Poel, 1991: 62). Het grootste gedeelte van jongensprostitutie speelt zich af op en via het internet. Jongens bieden zich aan op internet voor seks tegen vergoeding, via internetsites zoals Kinky en Bullchat. Vaak spreken ze dan af, bij de klant of de jongen thuis, of op een bepaalde ontmoetingsplek, in een hotel bijvoorbeeld. Daarnaast zijn er in Nederland een aantal gaybars en privéhuisen waar mannelijke escorts werken. Het is niet bekend of hier ook minderjarige jongens werkzaam zijn.

Gezien het wettelijk kader staat ruilseks van een minderjarige gelijk aan jeugdprostitutie. Als er bovendien sprake is van dwang, spreken we in wettelijke zin van mensenhandel. Er is nauwelijks zicht op de seksuele uitbuiting van jonge mannen. Dit heeft er mee te maken dat mannen zichzelf niet (willen) zien als slachtoffer, laat staan zich willen melden als slachtoffer van seksueel misbruik of seksuele uitbuiting. Dit past niet bij de mannelijkheidscodering dat mannen zichzelf wel redden.

In Nederland kunnen we stellen dat er een taboe ligt op prostitutie bij jongens. Dit idee wordt gevoed door drie taboes die in de samenleving bestaan en waar ook politie, hulpverleners, wetenschappers en beleidsmakers mee kampen: het taboe op prostitutie, het taboe op homoseksualiteit en het taboe op het zien van puberjongens als mogelijke slachtoffers van seksueel misbruik (Repetur & Veenstra, 2011).

Het is belangrijk om te noemen dat jongensprostitutiees niet per definitie zelf een homoseksuele of biseksuele geaardheid hebben.

Doelgroepomschrijving

Wij hebben een onderzoek gedaan naar minderjarige jongens tussen de twaalf en tweeëntwintig jaar die werkzaam zijn of waren in de prostitutie. Het gaat om jongens met diverse culturele, etnische en economische achtergronden, Het gaat geregeld om jongens die een problematische achtergrond hebben en vaak slachtoffer zijn van seksueel misbruik of andere vormen van mishandeling. Jongeren die doen aan ruilseks doen zijn een risicogroep voor mensenhandel. Ook immigranten en vluchtelingen vormen een risico. Het zicht op de doelgroep is minimaal omdat jongeren vaak beginnen met zichzelf te prostitueren, bijvoorbeeld via internet. Het speelt zich af in het verborgene. Daarmee wordt het zicht ontnomen op het feit dat het om jeugdprostitutie gaat en dat de gevolgen daarvan erg groot kunnen zijn.

Daarnaast speelt gedwongen prostitutie zich eveneens af in het verborgene. Slachtoffers durven niet te melden of naar hulpverlening toe te stappen, of weten de weg daarnaar toe niet, denk aan immigranten die de taal en omgangsvormen in Nederland niet machtig zijn.

Ruilseks

Wat is ruilseks?

Jongensprostituees; zo zullen de jongens zichzelf niet zo snel noemen. Jongens -hiermee bedoel ik minderjarige jongens- zullen de term 'ruilseks' eerder aannemen. Dit omdat zij vaak geen probleem zien en op het begin vaak seksuele contacten vrijwillig aangaan. Jongens zullen zelf niet (snel) zeggen dat zij zijn uitgebuit of misbruikt. Dit om hun kwetsbaarheid te verbergen ook al zijn ze soms misbruikt. Dit denken is een onderdeel van één van de mannelijkheids coderingen waarin 'een man heeft zijn leven in de hand' een rol speelt.

Het is goed om te weten dat iemand die seks heeft met een persoon jonger dan 16 jaar in ruil voor diensten of geld, zich schuldig maakt aan seksueel misbruik. Je bent dan volgens de Nederlandse wet strafbaar. Het doet er niet toe of de pleger boven of onder de 16 jaar is als we spreken over dwang. Iedere burger of professional die dit hoort wordt geacht hiervan een melding te maken bij de politie. Professionals hebben zelfs een meldplicht.

Kenmerken

Er zijn verschillende typeringen en kenmerken van jongeren die aan ruilseks doen en zij vormen een onderdeel van jongensprostitutie.

De zogenoemde:

Slachtoffers: Zij hebben geen plezier in ruilseks, maar wel behoefte aan het geld (om te overleven) en de aandacht die klanten aan hen schenken. Soms zijn deze jongens dak- of thuisloos.

Professionals: Dit zijn vaak jongens die een opleiding volgen en een bewuste keuze hebben gemaakt voor ruilseks en er plezier aan beleven.

Avonturiers: Jongens die vaak een lage opleiding hebben, vaker van niet-westerse afkomst zijn en die betaalde seks niet per se leuk vinden, maar een manier zoeken om geld te verdienen.

Schaduwzoekers: Dit zijn jongens die hun homoseksuele gevoelens proberen te kanaliseren via ruilseks, zodat hun omgeving er niet achter komt.

Wat zijn mogelijke oorzaken van ruilseks?

Movisie sprak met diverse jongeren met verschillende achtergronden. Problemen in de jeugd zijn een veel voorkomend feit. Jongeren die aan ruilseks doen zijn vaak verwaarloosd, mishandeld en/of misbruikt. Deze problemen kunnen ervoor zorgen dat deze jongeren weglopen van huis. Ook worden jongens uit huis geplaatst en lopen weg van een internaat/instelling. Een ander gegeven is dat als ouders en familie zeer afwijzend staan tegenover homoseksualiteit, jongens geneigd zijn in extremere vorm te ontdekken wat hun identiteit is. Dit nadat zij een lange tijd hun geaardheid hebben moeten verbergen.

Jongeren die verslaafd zijn aan drugs vinden ruilseks een manier om in een korte tijd veel geld te verdienen. (Movisie, 2013)

Hoe gaat dit in zijn werk?

Deze vorm van prostitutie vindt steeds vaker zijn weg via internet, waar jongens zich aanbieden, en waar ook "klanten" op zoek zijn. Uit onderzoek van een politierechercheur in Rotterdam blijkt dat als hij zich op een vrij willekeurige chatsite uitgeeft voor een jongen, hij in enkele minuten contact heeft met een volwassene die uit is op seks. Er zijn tot op heden weinig hulpverleningsorganisaties die zich bezighouden met jongens op internet en de preventie daarvan.

Wanneer is er sprake van misbruik?

Als er geen sprake is van (wederzijdse) toestemming, vrijwilligheid en gelijkwaardigheid, is er sprake van misbruik.

Wederzijdse toestemming. Dit is vrijwel altijd in het geding, omdat een minderjarige de situatie niet kan overzien als een volwassene. Minderjarigen zijn zich namelijk niet bewust van de gevolgen en de vraag is of er begrip en besef is van wat wordt voorgesteld.

Vrijwilligheid. We denken misschien in de eerste plaats aan dreiging of geweld. Kon de jongen weigeren of was er angst om te weigeren? Bij onvrijwilligheid gaat het dan ook bijvoorbeeld om financiële afhankelijkheid of secundaire winst/verlies. Hierbij denken we aan welke rol de financiële beloning speelt, welke voordelen er zijn, vriendschap in ruil voor seks en angst voor verlies van liefde en vriendschap. Bij ruilseks is het risico op verbale seksuele manipulatie groter. Hierbij denken we aan 'grooming'. Bij grooming gaat het erom dat de volwassene vertrouwen wint en de jongen medeverantwoordelijk maakt voorafgaand aan het misbruik. Uit onderzoek blijkt dat hoe jonger kinderen zijn, hoe meer zij te maken hebben met verbale manipulatie (van de Walle et al, 2010: p 33). Jongens die zich prostitueren hebben vaker seksueel geweld meegemaakt. Uit veel onderzoek naar seksueel misbruik komt naar voren dat het meemaken van seksueel misbruik de kans op herhaling groter maakt. Het gevoel van grenzen en van regie is dan vaak aangetast.

Gelijkwaardigheid. Als er sprake is van een groot leeftijdsverschil komt de gelijkwaardigheid in het geding. De vraag is in hoe groot de verschillen op fysiek, cognitief en emotioneel gebied zijn en of er sprake is van ongelijke macht, controle en autoriteit verhoudingen. Bij gelijkwaardigheid is er een balans op het vlak van leeftijd, kennis, intelligentie en levenservaring. Jongeren hebben dan ook geregeld het idee dat zij controle hebben en bewust kiezen voor seksrelaties (Reptur & Veenstra, 2010).

Signaleren

Er heerst een enorm taboe op dit onderwerp en er is veel onwetendheid. Dit heeft u eerder gezien tijdens de interviews. Vandaar dat het goed is te weten hoe je signalen kunt herkennen en wat je er mee kunt doen. Veel risicofactoren die eerder genoemd zijn, zijn algemeen van aard. Het gaat erom dat er meerdere signalen zichtbaar zijn. Maar wat zijn die signalen -risicofactoren- dan?

Allereerst is het goed om te weten dat deze onder te verdelen zijn in **risicogroepen** en **risicogedragingen**. Er zijn factoren die niet of nauwelijks te veranderen zijn en zijn daarmee risicogroepen. Hierbij denken we aan jongens met een migratieachtergrond (Rentinck, 2010), (Edwards et al, 2006), jongens uit grote steden, jongens wiens ouders laaggeschoold zijn of jongens met een problematische achtergrond. Er kan ook een combinatie zijn van diverse kenmerken.

Risicogedragingen en -problemen. Jongeren die op jonge leeftijd aan seks zijn begonnen, een groot aantal sekspartners hebben, vrijen vaker onveilig en worstelen vaak met taboe, schaamte of schuld. Daarnaast zijn er problemen die vaker voorkomen bij jongens die aan ruilseks doen en deels in verband kunnen gebracht worden met hiervoor genoemde signalen. Gedragsproblemen (van de Walle et al, 2010), zelfmoordpoging, depressie, (de Graaf et al, 2007) relationele en seksuele problemen .

Gedwongen prostitutie

Het wettelijk kader

Het Wetboek van Strafrecht stelt personen die seks hebben met kinderen onder de 16 jaar strafbaar. Daarnaast is het verboden om tegen vergoeding seks te hebben met een persoon van 16 tot 18 jaar

(Korf, Benschop & Knotter, 2009). Als de persoon de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt dan is seks hebben met de persoon niet strafbaar meer.

Onderzoek en interviews wijzen uit dat veel mannen die werkzaam zijn in de prostitutie al op jonge leeftijd in aanraking kwamen met seksuele handelingen. Dat betekent dus dat zij op minderjarige leeftijd - al dan niet tegen vergoeding- met een meerderjarige seks hebben gehad.

Ook in de wereld van jongensprostitutie komt dwang voor waarin er uitbuiting plaatsvindt:

Het verhaal van Johnny, 19 jaar:

'ik werd gedwongen om in een privéhuis te werken. Daar deden zij ook aan illegale escort. Het begon na een date met een oudere man die mij uit eten en drinken nam. Een stoere man met een dikke auto die alles voor me wilde betalen. Maar aan het eind van de avond vroeg hij opeens hoe ik dat geld terug zou gaan betalen. Ik werd bedreigd en durfde geen kant op. Ik woonde een tijd in zijn huis, waar ook klanten kwamen, maar meestal werd ik door een chauffeur naar de klant gebracht. Ik mocht nooit ergens alleen naartoe. Soms ging ik met die pooier uit en moest dan zonder op te vallen klanten oppikken in cafés. In het begin durfde ik niet weg te lopen, want ik was bang voor die man. Maar op een ochtend greep ik mijn kans en vluchtte via de achtertuin naar het station. Ik nam de trein naar een andere stad en dook daar onder. Gelukkig heb ik nooit meer wat van hem gehoord' (Korf, Benschop, & Knotter, 2009, pp. 88-89).

Dit is een verhaal van een jongen die op 18-jarige leeftijd onbedoeld in contact kwam met een pooier die hem chanteerde en tot prostitutie dwong. Het contact met deze pooier kwam tot stand uit een zogenoemde 'paydate'. Een paydate is een afspraak die een jongen maakt via internet met een klant. Deze manier van prostitutie zou gezien kunnen worden als 'ruilseks'. Vanuit dit verhaal kunnen we opmaken dat deze manier van prostitutie jongens kwetsbaar maakt door in aanmerking te komen met een pooier.

In ons onderzoek merken wij dat het lastig is om aan verhalen en informatie te komen van slachtoffers in de jongensprostitutie. Dit komt doordat slachtofferschap van mannen/jongens moeilijk wordt onderkend en mannen/jongens niet snel om hulp vragen. Zonder hulpvraag zal de samenleving een probleem niet gauw (h)erkennen. Ook speelt (minderjarige) jongensprostitutie zich vaak af in de anonimiteit, waardoor de grootte van het probleem niet zichtbaar is.

HIK-zaak 1994

Een schokkend voorbeeld hiervan is de HIK-zaak uit 1994. Het ging hierbij om jongens tussen de 14 en de 18 jaar die werkten in een club. Deze jongens waren gelokt door mensenhandelaren met de beloften voor geld en drugs. De jongens werden bedreigd, verkracht, gefilmd en uitgebuit voor seks. De jongens zaten echter vol schaamte waardoor zij hun verhaal niet opbiechten en bagatelliseerden. Tien jaar nadat dit misdrijf plaatsvond zijn veel van de jongens uit deze HIK zaak slecht terecht gekomen. Er is bekend dat ze pogingen tot zelfmoord hebben ondernomen, er verslaving is opgereden, er psychoses zijn ontstaan en veel van deze jongens betrokken waren bij geweldsmisdrijven. In het begin bagatelliseerde deze jongens hun slachtofferschap maar na verloop van tijd lijkt de prostitutie diepe sporen achter te hebben gelaten (Repetur & Veenstra, 2011).

Jongensprostitutie komt voor in het homocircuit en in het pedoseksuele circuit. Dit maakt dat zowel klanten als de jongens zelf anoniem willen blijven, omdat er op homoseksualiteit en seksueel misbruik een taboe rust. Pedoseksuele handelingen zijn strafbaar in Nederland, daardoor speelt dit zich af in een criminele verborgen wereld. Je kunt concluderend zeggen dat zowel daders als slachtoffers vrijwel onzichtbaar zijn.

We kunnen zeggen dat door de opkomst van internet er veel veranderingen zijn opgetreden, ook in het aanbod van prostitutie. Het grootste deel van de prostitutie contacten wordt nu gelegd via internet.

Voorheen moesten de klanten naar bars, clubs, bordelen of de straat op om contact te leggen, nu is de (minderjarige) prostitutie een muisklik verwijderd van de klant.

Hulpverlening gericht op jongensprostituees:

Omdat deze doelgroep zo kwetsbaar is zijn de slachtoffers vaak al eerder in aanraking geweest met de hulpverlening. Toch zijn er weinig instanties die gericht zijn op de specifieke problematiek van jongensprostitutie. Op dit moment is er een hulpverleningsinstelling met een project dat zich specifiek en daadwerkelijk uitvoerend richt op jongens in de prostitutie, namelijk het AMOC. Het AMOC is een onderdeel van De Regenboog in Amsterdam. AMOC beschikt over veldwerkers die praktijkgericht de doelgroep benaderd en contact hebben met de jongens. AMOC geeft daarbij wel aan dat ze merendeel meerderjarige jongens tegen komen die werkzaam zijn in de prostitutie.

‘Pretty Woman’ een organisatie in Utrecht geeft aan zich nu ook, naast vrouwelijke slachtoffers, te richten op jongens door middel van individuele gesprekken.

‘Fier Fryslan’ heeft ook een aantal jongens in de opvang wonen die een verleden hebben met prostitutie.

SHOP, den Haag, verleent ook hulp aan mannelijke prostituees.

Van alle voorzieningen waar jongensprostituees mee in contact komen, zijn soa-poli’s het meest gezien. Contactlegging met een soa-poli staat of valt met de garantie van anonimiteit. Hierdoor ontstaat een dilemma. Want juist deze organisaties kunnen signalen van jongensprostitutie herkennen.

Daarnaast zal altijd de organisatie AMK (Advies en Meldpunt kindermishandeling) ingelicht kunnen worden omtrent signalen van jongensprostitutie. (Korf, Benschop, & Knotter, 2009)

Migranten in de prostitutie in Nederland

Sinds de jaren negentig maken als gevolg van mondialiseringsprocessen migranten een aanzienlijk deel van de prostitutiesector uit (Bergen, D. van, 2003). De afgelopen jaren is er veel verandering geweest in de omvang en kenmerken van deze doelgroep. Dit heeft te maken met ontwikkelingen op o.a. het gebied van beleid en op het gebied van de technologie.

In deze paragraaf richten wij ons specifiek op de doelgroep minderjarige jongens in de leeftijd van 12-18 jaar, met een niet-westerse achtergrond die in Nederland verblijven.

Situatie voor 2000

(Korf, D.J, 1996) Vanaf ongeveer 1990 is prostitutie uit Oost-Europa in Amsterdam geïntroduceerd. Dit had te maken met het openstellen van de grenzen tussen West- en Oost-Europa. Geschat wordt dat enkele jaren later 1/3e deel van de jongens in de prostitutie afkomstig is uit Oost-Europa. Het grootste deel bestaat dan uit Roemeense jongens.

In de jaren ‘90 is er in Nederland vaker sprake van homoprostitutie in bars en cafés en straatprostitutie. Jongens hangen rond op het Centraal Station van Amsterdam om daar iemand te ontmoeten en om vanaf daar een plek te zoeken om heen te gaan en seksuele diensten tegen betaling aan te bieden. Ook is de paardenstraat, vlakbij het Rembrandtplein een beroemde en beruchte plaats, vanwege haar functie als ontmoetingsplaats voor jonge prostituees en klanten. ‘De paardenstraat is een contact plek waar jongens en mannen elkaar voor het eerst ontmoeten, een afspraak met elkaar maken of samen vertrekken naar een plaats waar seksuele diensten tegen betalingen worden aangeboden’ (Korf, D.J. e.a., 1996).

In 1996 werd er een onderzoek gedaan naar jongensprostituees afkomstig uit Oost-Europese landen.

(Korf, D.J., e.a. 1996: p. 29): *“De redenen waarom Roemeense jongens besloten om hun land, al dan niet voorgoed, te verlaten zijn divers. De belangrijkste zijn: weinig toekomst in Roemenië, financiële, politieke en economische redenen; en avontuur. Vaak lopen deze redenen van vertrek in elkaar over. Overheersend zijn toch doorgaans economische motieven. De redeneertrant luidt over het algemeen als volgt: ‘Ik zie geen toekomst meer in Roemenië omdat het vinden van werk moeilijk is. En omdat ik in West-Europa meer geld kan verdienen, kies ik voor het avontuur om dat te bereiken.’ De droom van veel jongens is om zich met dat geld spullen toe te eigenen die ze verlangen. Ook de vrijheid in West-Europa kan een sterke aantrekkingskracht uitoefenen”.*

(Bergen, D. van, 2003) Eind jaren negentig werden de prostitués die bij het Centraal Station in Amsterdam werkten opgeschrikt door het streven van de spoorwegpolitie om de handhaving van de openbare orde aan te scherpen. De gedoog praktijk die de situatie daar tot dusver kenmerkte kwam hierdoor onder vuur te liggen en hulpverleners vreesden dat een dergelijk “opjaagbeleid” ertoe zou leiden dat jongens van hun werkplek verstoten zouden worden en hierdoor gedupeerd zouden raken in hun werksituatie.

Na 2000

Na 2000 wordt het steeds lastiger om ‘grip’ te krijgen op jongensprostitutie in Nederland. Er wordt meer gecontroleerd door politie op openbare plaatsen, zoals homo ontmoetingsplekken, stations en dergelijke.

Daarnaast heeft de introductie van informatie- en communicatietechnologieën het werk van prostituees sterk beïnvloed. In toenemende mate leggen prostitués werkcontacten via hun mobiele telefoon en het internet. De toegenomen onzichtbaarheid van de groep die met deze veranderingen gepaard gaat, heeft geleid tot onzekerheid over het welzijn van de groep prostituees.

Omvang en etnische achtergrond

In 2001 werd door Horn e.a. een onderzoek gedaan naar de aard en omvang van seksueel misbruik en prostitutie van (allochtone) jongens. Op basis van beschikbare gegevens van hulpverleningsinstellingen en 11 prostitutie teams werd er een schatting gemaakt van het aantal minderjarige jongens in het prostitutie circuit in Nederland. Zij kwamen uit op minimaal 1500 jongens, inclusief de Nederlandse jongens. Er kon geen eenduidige omvang worden geschat van het aantal minderjarige allochtone prostituees. Belangrijke factoren die hierin een rol spelen zijn het taboe op homoseksuele contacten, de mobiliteit van de groep illegaal in Nederland verblijvende prostituees, het wantrouwen van allochtone jongeren ten opzichte van instellingen en handhavers en de toename van het gebruik van internet en mobiele telefonie voor de contactlegging tussen prostituant en prostituee. (Korf, D.J. e.a., 2009)

Ook in onderzoeken die later plaatsvinden is het moeilijk om een eenduidig beeld te scheppen van de achtergrond van de buitenlandse jongensprostituees in Nederland. Verschillende onderzoeken komen tot verschillende uitkomsten. Wel is het waarschijnlijk dat de grootste groep jongensprostituees afkomstig is uit Zuid-Amerika, Suriname/Antillen, Oost-Europa en Noord- en West-Afrika.

De jongens hebben verschillende motieven om zichzelf te prostitueren. *“Via de prostitutie geld proberen te verdienen voor familieleden in het land van herkomst wordt genoemd als motief. Maar ook zien we dat prostitutie onder deze groep te maken kan hebben met een homoseksuele voorkeur of identiteit, die ze verborgen willen houden. Van de Walle et al. stellen ook dat ruilseks in een aantal (vooral Afrikaanse) landen meer geaccepteerd wordt in de cultuur”.* (Movisie, 2013)

Jongensprostitutie onder migranten komt zowel voor onder dwang als vrijwillig. Zoals hierboven al beschreven staat, hebben migranten jongens verschillende motieven. Bovenstaande citaat doet vermoeden dat deze jongens dit werk min of meer vrijwillig doen. Dat gebeurt, maar daarnaast is er ook

een aanzienlijk deel waar minder over bekend is, die onder dwang werkt. Het is heel moeilijk om hier informatie over te vinden.

Uitbuiting in de jongensprostitutie

Er zijn verschillende verhalen van jongens die uitgebuit worden door een mensenhandelaar:

Het verhaal van Amadou (27) uit Guinee: *'Ik was vijftien toen ik naar Nederland werd gesmokkeld. Eerst was ik blij. Ik dacht dat ik een betere toekomst tegemoet zou gaan in Europa. Dat was heel naïef gedacht. Want de waarheid was dat ik was verkocht aan een man die slechte plannen met me had.'*

Deze jongen is naar Nederland gesmokkeld door een mensenhandelaar. Onderweg op het schip werd hij verkracht door de man en een aantal andere mannen. In Nederland aangekomen werd hij ondergebracht in een woning waar hij moest werken als prostituee. Na veel tegenstribbelen werd hij uiteindelijk door de mensenhandelaar 'gedumpt' omdat hij doorhad dat hij 'niks had' aan deze jongen. Uiteindelijk is Amadou terecht gekomen bij Fier Fryslan, een organisatie die slachtoffers van mensenhandel opvangt.

Zaak Amersfoort

Eind 2009 kwam er een mensenhandelzaak naar buiten waarin 12 jongens op een vliering in een woning in Amersfoort werden gedwongen tot het hebben van seks met andere mannen. De jongens verbleven daar onder erbarmelijke omstandigheden. Veel jongens hadden geslachtsziekten en een aantal jongens had schurft. De jongens bleken afkomstig uit het buitenland en waren geronseld door een pooier (de man bij wie ze verbleven).

Sinds de zaak in Amersfoort is er in Nederland nog een aantal zaken geweest waarbij sprake was van mensenhandel van buitenlandse jongens in de prostitutie. In mei 2012 werd een prostitutienetwerk opgerold in Limburg dat jonge mannen uitbuiten. Vier mannen uit Elsloo, Eigelshoven en Sittard werden daarbij gearresteerd (Zee, van der, R., 2013).

Hun vermoedelijke slachtoffers kwamen uit schrijnend arme omstandigheden in Roemenië. In Nederland zaten ze met tien, twaalf jongens in kleine woningen gepropt, waar ze sliepen op dezelfde bedden als waarop ze klanten moesten ontvangen. Het vermoeden is dat het in deze Limburgse zaak om tientallen jongens gaat, die via homo-chat sites naar Nederland werden gelokt. Sommigen zouden hebben geweten dat ze als prostituee moesten gaan werken, maar anderen zou zijn wijsgemaakt dat ze als een soort gezelschap jongen aan de slag konden. Zonder geld en contacten, onder druk gezet of zelfs mishandeld, zouden ze ermee hebben ingestemd om klanten te ontvangen.

De drempel om aangifte te doen is voor deze mannen, die vaak geen verblijfsvergunning hebben en de weg in Nederland niet kennen, heel hoog.'

Wat kun jij doen?

1. Kennis opdoen

Dit door middel van artikelen, boeken, onderzoeken bij te wonen.

2. Indien je signalen opdoet van misbruik in je functie (hulpverlener, arts, verpleegkundige, journalist) heb je de plicht dit te melden bij Veilig thuis of de Politie.

3. Daarnaast heb je de mogelijkheid om als hulpverlener gebruik te maken van methodieken als Signs of Safety en het Vlaggensysteem. Motiverende gespreksvoering helpt jongens omdat ze aan de slag gaan met ambivalente gedachten en gevoelens. Het gaat uit van zelfregie en zelfreflectie. Ze voeren als het ware een innerlijke dialoog. Daarnaast gaat de methode er vanuit dat jongens zich staande houden en in evenwicht blijven.

4. Kun jij als individu verschil maken door aandacht en tijd te hebben en een gesprek aan te gaan zonder te oordelen? Jongens willen hier over praten maar daarbij gaat het niet om een morele veroordeling of dat zij verantwoording moeten afleggen. Betrouwbaarheid is van wezenlijk belang.

Bronvermelding:

Oosten, N. van. (2013). Jongensprostitutie - minderjarige jongens die hun lichaam exploiteren. Geraadpleegd op 25 oktober 2016, van www.movisie.nl

Korf, D.J.; Nabben, T. & Schreuders, M. (1996). *Roemeense trekvogels; nieuwkomers in de jongensprostitutie*. Thesis Publicers: Amsterdam

Korf, D.J., Benschop, A., & Knotter, J. (2009). *Verborgene werelden. Minderjarige jongens, misbruik en prostitutie*. Rozenberg Publishers: Amsterdam

Bergen, D. van. (2003). De werk- en leefsituatie van migranten in de mannelijke prostitutie in Amsterdam. *Migrantenstudies, Themanummer Jeugd*, p. 240-251. 19(4).

Zee, van der, R. (2013). Ik wist niet wie ik kon vertrouwen; jongenshandel. *Vrij Nederland*.

https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Jongensprostitutie%20gespreksmodel%20%5BM OV-2246675-1.0%5D.pdf (movisie 2009. Factsheets jongensprostitutie: feiten en cijfers. Utrecht: Movisie)

(van de Walle et al, 2010). pp 33. R., van der., Berlo, W., van, Picavet, C., & Verhoeff, A. (2010). Niet voor niks. Vormen van ruilseks onder jongeren. Utrecht: Rutgers Nisso Groep; GGD Amsterdam.

(Reptur & Veenstra, 2010) L., & Veenstra, J. (2010). *Vrijbuiters uitgebuit*. Minderjarige jongens in de prostitutie. Utrecht: Movisie; SWP.

(Rentinck, 2010) , L. (2011). 'Ze wilden het toch zelf...'. Een onderzoek naar seksuele uitbuiting van jonge mannen in de prostitutie in Nederland. (Wetenschappelijke expertise en opsporing, Nederlandse Politieacademie).

(Edwards et al 2006) J. M., Iritani, B. J., & Hallfors, D. D. (2006). Prevalence and correlates of exchanging sex for drugs or money among adolescents in the United States. *Sexually Transmitted Infections*, 82(5), 354-358.

(De Graaf et al 2007) H., de, Höing, M., Zaagsma, M., & Vanwesenbeeck, I. (2007). *Tienersseks: vormen van instrumentele seks onder tieners*. Den Haag: WODC